

[Bertel Dahlgaard.]

andre anskuelser end jeg, men når han citerer og ligefrem sætter i citationstegn, hvad jeg har skrevet i et blad, forlanger jeg, at det skal være rigtigt. Jeg vil tilføje, at jeg ikke kan tænke mig, at der skulle være eet medlem herinde, som ville mene, at det skulle være et tilfredsstillende grundlag at lade en stats politik bygge på en alliance for den dag, alliancen skal stå sin prøve, at blive klar over, at det kan den ikke.

Den højtærede forsvarsminister udtalte, at han troede, det ville være blevet nødvendigt for os at ændre vore anskuelser, dersom vi havde fået en fællesregering, en trepartiregering. Ja, her drejer det sig ikke om at tro, her drejer det sig om at vide, og hvis den højtærede minister ikke har vidst det før, skal jeg give ham den oplysning, at der ikke i mit parti er nogen, som ville være gået ind i en regering og derefter have fået en anden mening, end de havde dagen før. Jeg har lagt mærke til, at det i den nuværende regering er god tone at have een mening at gå til valg på — på eet eller flere områder, måske til forskellige områder — for en måned efter, at man har dannet regering, at sige det stik modsatte. Den moral skal den højtærede minister ikke regne med bliver praktiseret af det radikale venstre, og at den højtærede minister ikke skal regne med det, fremgår af, at da venstre havde ønsker om en fællesregering af venstre og det radikale venstre, sporede der under sonderingerne ikke nogen art af vanskeligheder på dette område fra den højtærede ministers partis side.

(Kort bemærkning).

Vigo Starcke: En ganske kort tak til den højtærede forsvarsminister for hans svar. Han tog i og for sig ikke afstand fra tanken som sådan, men fra en almindelig drøftelse af den nu. Den højtærede minister mente, man burde have diskuteret spørgsmålet om den frivillige vænetjeneste, dengang korpset til Tysklands besættelse blev afsendt. Jeg minder om, at da rejste vi netop spørgsmålet meget kraftigt, og når den højtærede forsvarsminister siger, at det er et generelt spørgsmål, som derfor ikke kan drøftes nu, vil jeg svare, at det er netop ikke noget generelt spørgsmål, der omhandles i vor dagsorden, men et afgrænset spørgsmål om den eksteritoriale krigstjeneste.

Til sidst vil jeg takke den højtærede forsvarsminister for hans bemærkninger om, at der med hensyn til de forskellige standpunkter overfor Atlantpagten fandt en klar folke-

afstemning sted den 5. september, da retsforbundet fordoblede sit stemmeantal, satte det op med 100 pct., hvilket svarer til omkring 1 000 pro mille.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at når de nu indtegnede korte bemærkninger er afsluttet, går vi over til talerlisten.

(Kort bemærkning).

Fuglsang: Jeg troede i min naivitet, at det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, der dog har beskæftiget sig en del med udenrigspolitik, var klar over Sovjetunionens stilling til Tysklands genoprustning og vidste, at den i talrige noter og erklæringer har bekendtgjort, at den stadig stiller sig på Potsdambeslutningernes grund. Når jeg præcisere min stilling, var det i det forfængelige håb, at jeg også fra det ærede medlem personlig kunne få en klar udtalelse om, hvordan hans stilling er, om han vil gå ind for eller modsætte sig en oprustning af Tyskland, det være sig vest eller øst, under ledelse af tidligere nazityske generaler. (*Quist Hansen:* Hvad med folkepolitiet?). Det skal jeg komme ind på. (*Quist Hansen:* Hvad med folkepolitiet, kom nu!). Så længe det ærede medlem bliver ved at afbryde mig, er det ganske umuligt at svare. Men jeg vil sige om folkepolitiet, at jeg for mit vedkommende er kommet med visse konkrete ting, som i hvert fald sandsynliggør mit standpunkt. Hvis det ærede medlem hr. Rasmus Hansen var i stand til blot til nogen af sine talrige påstande fra nutid og fremtid at komme med enkelte eksempler, ville det også sandsynliggøre disse standpunkter i hvert fald en lille smule.

(Kort bemærkning).

Rasmus Hansen: Til belysning af, hvad der foregår i Østtyskland, skal jeg nævne, at der er tilladt et såkaldt nationaldemokratiske parti, bestående af gamle nazister, som har til opgave at forvandle dem til, som det hedder, gode borgere i det østtyske samfund. Se, det er den måde, hvorpå man fra kommunistisk side optræder i Tyskland, der hvor man har indflydelse. Derfor er det vel rimeligt, at jeg tager med en smule forbehold på de udtalelser, der hidtil er faldet vedrørende spørgsmålet Østtyskland-Vesttyskland. Mit standpunkt er det samme som det, der blev taget af den foregående regering med hensyn til spørgsmålet om tyske militære styrker i Vesttyskland, et standpunkt, som også er den nuværende regerings.